

Sygn. akt V CSK 286/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa P. J.

przeciwko B. F., J. M. , R. P., H. B., D. K., B. M., G. N., A. S., M. T., Gminie Opole i
Wspólnocie Mieszkaniowej Nieruchomości przy ul. [...] w O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 listopada 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości
przy ul. [...] w O. od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 11 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1242/14,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

2) zasądza od pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej

Nieruchomości przy ul. [...] w O. na rzecz

**powoda kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwana Wspólnota Mieszkaniowa Nieruchomości przy ul. [...] w O. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu wydanego w dniu 11 grudnia 2014 r. w sprawie z powództwa P. J. o zapłatę.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazali na występowanie w sprawie trzech istotnych zagadnień prawnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli skarżący jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić z przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Skarżąca nie wykazała, że zachodzi podstawa do przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przede wszystkim trzeba uwzględnić, że nie zostało, jasno, precyzyjnie sformułowane zagadnienie prawne, które miałyby rozstrzygnąć Sąd Najwyższy. Natomiast inne przedstawione we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania kwestie odnoszą się do konkretnych okoliczności faktycznych i zmierzają w istocie do uzyskania odpowiedzi co do rozstrzygnięcia w tej konkretnej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy o kosztach postępowania kasacyjnego orzekła jak w sentencji pkt 2 na podstawie art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 39²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6, § 12 ust 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst Dz. U. z 2010 r., Nr 10, poz. 65 ze zm.).